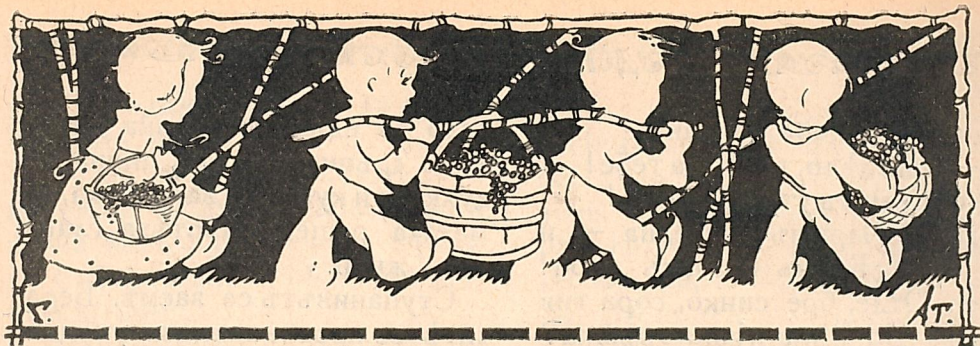

ГРОЗДОБЕРЪ

Въ пѣтя зашуменъ въ лозята,
ний навлизаме съ колата,
щомъ зора се зазори
надъ заспалитѣ гори.

Клони съ алени глогини,
съ кичури отъ трѣнки сини,
се преплитатъ покрай насъ,
росни въ утрения часъ.

Леко дига се мъглата,
теменужна надъ лозята.
Ние стигаме срѣдъ тѣхъ
съ веселъ глъчъ и друженъ смѣхъ.

Всѣки съ кошница въ ржката,
скача бързо отъ колата;
съ пѣсни весели, съ игра,
грозде ще беремъ, ура!

Ст. Цанкова-Стоянова

